

[Per Adolf Hagström.]

Kriget mot Ryssland

1854—1856.

Mel.: O Ägtestand, o kjäre Ägtestand.

De Ryssar ifrån Ural och till Pruth

trallera

Ä' pack, som inte lärt sig veta hut!

trallera

Ja aldrig nånsin såg man sådant byk,

trallera

Som jemt och ständigt bara tarfvar stryk.

trallera.

Och hvar i verlden finns det väl ett hof,

Som skickat större nöt än Menzikof:

Ja när de önska krig, de hitta på,

Att kläda Menzikof i paletå.

När inte Abdul Medschid som ett få

Inför st. Niklas ville böja knä,

Så kom den råde Menzikof och skrek:

Nej här, min själ, skall bli en annan lek.

Men ett tu tre fick Palmerston en nyck:

Han sände ut Charles Napier med Duke,

Och det blef Finnarne ett fanders streck;

Ty han förstörde hela Finlands -- beck.

V box. 39: 1166

Men det är klart att detta ej var allt:
Han plundra' Finnarne på sill och salt
Och med sin flotta bort till Kronstadt drog
Och vände om — och tyckte det var nog.

Till slut så tänkte Charles en morgonstund:
Nej kanske man bör taga Bomarsund,
Och efter många mödor och besvär,
Så togs det — men af Baraguay D'Hilliers

Ja med sin lilla tiotums kanon
Förmådde han Bodisco ta reson;
Och så blef sagan all om Bomarsund,
Och skräddar Berggren kom på egen grund.

Men hvad var det för strunt i alla fall!
Nej tacka vill jag ändå kapten Hall,
Ty för hans kulor bort vid Ekenäs
Båd' Ryssar, skog och klippor föll som gräs.

Och sen så var det liksom att, att, att,
Att Turkarne gick ned till Kalafat.
Den Omers krigskonst var båd' grym och ny,
Den tillät inte Ryssarne att fly.

De Turkarne de ha ett rysligt sätt,
Att sina skott de söka rikta rätt;
Då Ryssarne — som vid Cetate — blott
Af mensklighet ej rikta sina skott.

Och Mussa Pascha var en rå barbar,
Som ej förstod hvad guld och rubler var:
En envis karl, som inte tog reson,
Fastän han bjöds helt nådigt en million.

Ja lefve han i alla fall ändå!
Må Ryssland tio så'na segrar få!
Och bli de lika stora, Rysslands Zar
Står som den allra sista knekten kvar.

Silistria stod kvar och står väl än;
Furst Paskewitz, så sägs det, fick migrän,
Men Omer sände piller, som togs in,
Och då blef gubben kry och sprang som hin.

Ja Omer Pascha han var ändå bäst
Och Pellisier han kommer väl dernäst,
Ty hela Krim det tog han utan krus,
Sebastopol dertill som en pris snus.

Och tappre Sultan Schamyl, Gud ske lof!
Har många gånger slagit Woronzow.
Andronikow och Wrangel, Bebytow
De sluta väl som slafvar vid hans hof.

Om bara kriget fortgått än en tid,
Jag vet väl hvem som kommit med i strid,
Nog hade det då blifvit annat malt
Och Finnarne fått både sill och salt.

Ja midt för näsan på lord Aberdeen
Vi hade tagit hela Finland in:
Det svenska stålet kanske bitit då
På Ryssen, fastän paletån var på.

Och kanske Karl med hundra tusen man
Gått ned att se om Moskva stod i brand:
Men hvad som för en tid är bara gömdt
Är därför icke helt och hållet glömdt.

SKARA.

Tryckt hos J. P. PETTERSSON.

1858.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200

Fästare stod kvar och står vil ån...
 Furst Paskowicz så sågs det lok migrån...
 Men Omor sånde piller, som logs in...
 Och då hiel gubben kry och sprang som hian...

Ja Omor Pascha han var ända häst...
 Och Polissier han kommer vil deräst...
 Ty hela Krim det tog han utän...
 Sebastopol der till som en pris sans...

Och tappre Sälten Schanzyl, Gud ska loff...
 Har många gånger sagt Woronow...
 Andronikow och Wrangel, Hebytow...
 De sluta väl som slävar vil hans hol...

Om bara kriget förtgått än en lid...
 Jag vet väl hvem som kommit med i strid...
 Nog hade det då blivit annat mahl...
 Och kinnare till både all och...

Vi hade kafft been England in...
 Det svenska stölet kanske hilt då...
 En Ryssen, fastän polslän var på...

Och kanske Karl med hundra tusen man...
 Gäll ned till se om Moskwa stod i brand...
 Åsto hand som för en tid är bara gömd...
 Ar det för löse hett och hållet glömd...